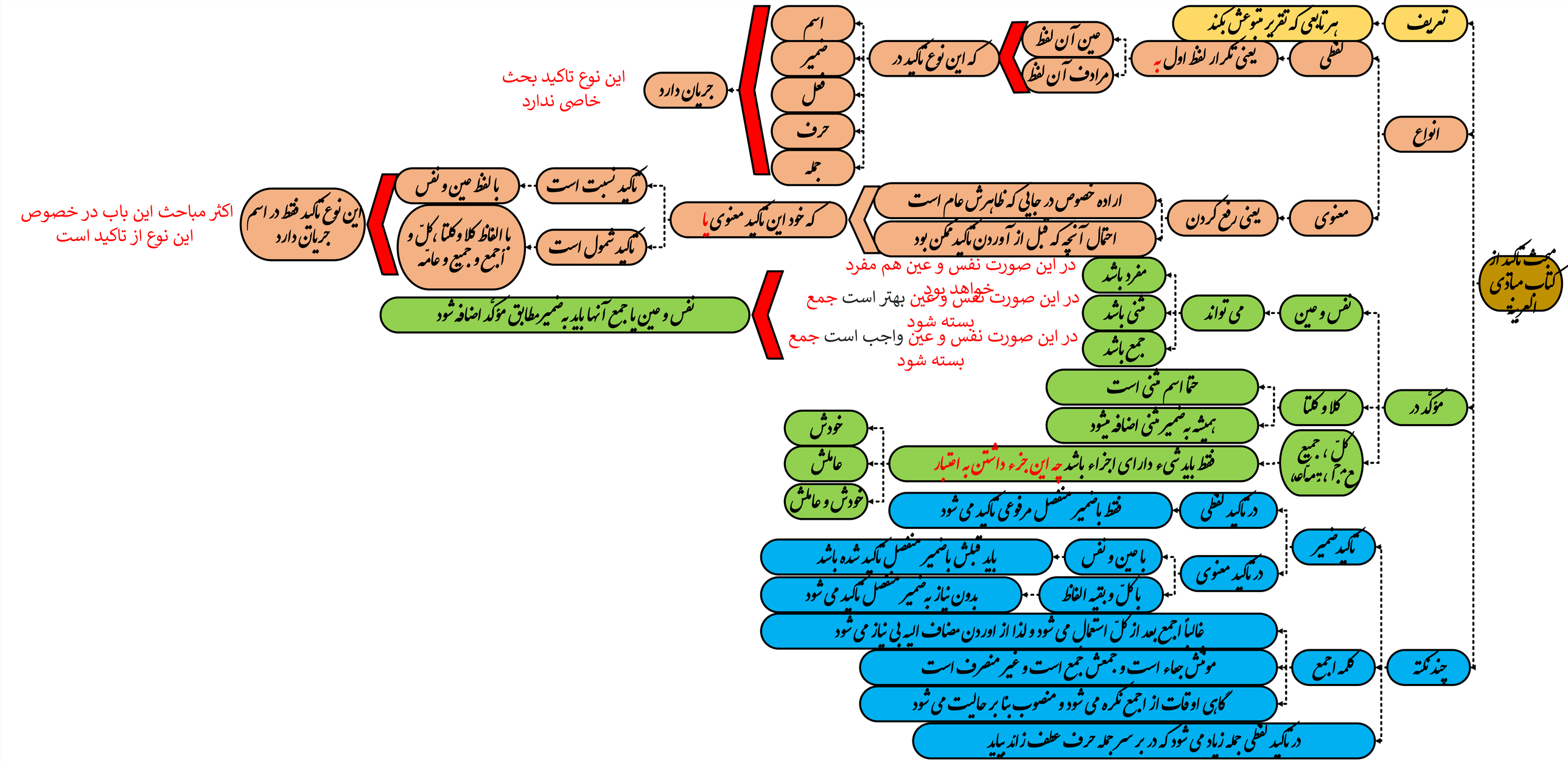
مبحث تأکید از کتاب مبادی العربیة
تعریف
هر تابعی که تقریر متبوعش بکند
لفظی
یعنی تکرار لفظ اول به
عین آن لفظ
مرادف آن لفظ
که این نوع تأکید در
انواع
معنوی
یعنی رفع کردن
اراده خصوص در جایی که ظاهرش عام است
احتمال آنچه که قبل از آوردن تأکید ممکن بود
که خود این تأکید معنوی یا
اسم
ضمیر
فعل
حرف
جمله
جریان دارد
این نوع تاکید بحث خاصی ندارد
تأکید نسبت است
با لفظ عین و نفس
تأکید شمول است
با الفاظ کلا و کلتا، کلّ و أجمع و جمیع و عامّة
این نوع تأکید فقط در اسم جریان دارد
اکثر مباحث این باب در خصوص این نوع از تاکید است
مؤکّد در
نفس و عین
می تواند
مفرد باشد
در این صورت نفس و عین هم مفرد خواهد بود
مثنی باشد
در این صورت نفس و عین بهتر است جمع بسته شود
جمع باشد
در این صورت نفس و عین واجب است جمع بسته شود
نفس و عین یا جمع آنها باید به ضمیر مطابق مؤکّد اضافه شود
کلا و کلتا
حتما اسم مثنی است
همیشه به ضمیر مثنی اضافه میشود
کلّ، جمیع، أجمع، بقیة، عامّة
فقط باید شیء دارای اجزاء باشد چه این جزء داشتن به اعتبار
خودش
عاملش
خودش و عاملش
چند نکته
تأکید ضمیر
در تأکید لفظی
فقط با ضمیر منفصل مرفوعی تأکید می شود
در تأکید معنوی
با عین و نفس
باید قبلش با ضمیر منفصل تأکید شده باشد
با کلّ و بقیه الفاظ
بدون نیاز به ضمیر منفصل تأکید می شود
کلمه اجمع
غالباً اجمع بعد از کلّ استعمال می شود و لذا از اوردن مضاف الیه بی نیاز می شود
موئنش جماء است و جمعش جمع است و غیر منصرف است
گاهی اوقات از اجمع نکره می شود و منصوب بنا بر حالیت می شود
در تأکید لفظی جمله زیاد می شود که در بر سر جمله حرف عطف زائد بیاید